

Begravda i arbete. Kvick pjäs om storstadsmänniskan blir alltför lång.

TEATER

"Burn this" av Lanford Wilson

SCEN: Kilen, Stockholm

Hemma i dansaren och koreografen Annas (Ann-Sofie Rase) och den homosexuelle reklamkillen Larrys (Staffan Kihlbom) stajlade konstnärskvart på Manhattan dunkar det allt som oftast på dörren och in rusar testosteronstinna hannar.

"BURN THIS" av Lanford Wilson (översatt av Einar Heckscher) som ges på Kilen i Stockholm av nybildade Teater K2 är en historia spunnen kring den sorgtyngda Annas val mellan två män: en snäll och rik manusförfattare (Thomas Hedengran) och en ilsken och utbränd restaurangchef (Dag

På Kilen i Kulturhuset spelas pjäsen "Burn this" av Lanford Wilson. I rollerna ser vi Ann-Sofie Rase, Staffan Kihlbom och Dag Elfgren.

Elfgren). Vi färdas genom saknad och sorg via svartsjuka och ilska och landar i kärlekens omhuldande famn.

Wilson är en av de mest spelade amerikanska dramatiker-na. Han har varit i ropet länge; redan 1972 vann han det presti-

gefyllda teaterpriset Obie samtidigt med Beckett och Handke, 1997 får han det igen och där emellan har han knipit en Pulitzer.

I "Burn this" från 1986 undersöker han den moderna storstadsmänniskans absurda lott. De val vi gör är sällan rationella – i stället för att ta tag i våra problem väljer vi att begrava oss i arbete, tycks han vilja säga.

NÄR MICKE LIDÉN REGISSERAR denna kvicka pjäs läggs koncentrationen på skådespelarnas framförande, men han bortser från den elegant uppbyggda dramaturgin och resultatet blir en alltför flat och långdragen (nästan tre timmar), studie i utbränning.

Danjel Andersson
kultur@dn.se

DN 23/11 -99